

Til lovforslag nr. L 112 og L 113. Skriftlig fremsættelse (24. februar 2005)

### **Skatteministeren (Kristian Jensen):**

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

*Forslag til lov om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer*

(Lovforslag nr. L 112).

*Forslag til lov om ændring af forskellige love (Konsekvensændringer som følge af lov om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer – samlingen af inddrivelsen i Skatteministeriet)*

(Lovforslag nr. L 113).

1. Lovforslagene er en del af den samlede lovgivningsmæssige gennemførelse af en ny kommunalreform. Forslagene er således et led i udmøntningen af regeringspartierne aftale fra juni 2004 med Dansk Folkeparti om en strukturreform og den efterfølgende aftalte udmøntningsplan fra september 2004.

Lovforslagene udmønter den del af aftalen, der vedrører samlingen af inddrivelsen af offentlige restancer i staten. Med lovforslagene samles restanceinddrivelsen af fordringer, som i dag inddrives af kommunerne, ToldSkat, Inddrivelsesenheden under ToldSkat og politiet, i en ny restanceinddrivelsesmyndighed under Skatteministeriet. Samtidig etableres en enstrengt klagestruktur således, at Landsskatteretten bliver klageinstans for alle afgørelser i inddrivelsessager.

2. Baggrunden for forslaget om en samling af inddrivelsen er, at Rigsrevisionen i ”Beretning om statens restanceinddrivelse, 13/02” fra august 2003 konkluderede, at det er muligt at effektivisere den offentlige inddrivelse af restancer, og at der bl.a. er behov for bedre koordinering på området. Samtidig har en sammenligning med Sverige vist, at Danmark på inddrivelsesområdet har en væsentlig lavere effektivitet, da Sverige har et enklere lovgrundlag, bedre systemunderstøttelse samt en mere enkel struktur

med én inddrivelsesmyndighed - ”Kronofogde-myndigheden”.

På denne baggrund blev der igangsat en analyse af de økonomiske konsekvenser af et enklere lovgrundlag, en systemmodernisering og en enklere struktur med én restanceinddrivelsesmyndighed. Analysen, der blev afsluttet i marts 2004, påviste bl.a., at retssikkerheden er svækket som følge af forskelle i administrativ praksis, serviceniveau og inddrivelsesregler hos de involverede myndigheder, at der er et omfattende dobbeltarbejde, og at der er behov for såvel regelforenklning som en bedre systemunderstøttelse af inddrivelsen.

3. I lovforslagene fastlægges snitfladen mellem de opkrævningsopgaver, som fortsat skal varetages af de enkelte kommunale og statslige fordringshavere, og de inddrivelsesopgaver, som fremover skal varetages af restanceinddrivelsesmyndigheden. Der tages udgangspunkt i den sondring mellem opkrævning og inddrivelse, som allerede findes i lovgivningen og praksis i dag.

Ved opkrævning forstås udsendelse af opkrævninger og regninger m.v. til borgere og virksomheder m.fl. og kontrol af, om betaling finder sted inden for den fastsatte betalingsfrist, samt eventuelt efterfølgende udsendelse af ryk-kere.

Ved inddrivelse forstås anvendelse af lovgivningens tvangsinddrivelsesmidler i form af eksempelvis lønindeholdelse, indtrædelsesret, modregning, indgivelse af konkursbegæring og frivillige betalingsordninger.

Herudover foreslås forenkling af opkrævningsreglerne på det sociale område. Forenklingerne indebærer, at betalingsevnevurderinger i forbindelse med tilbagebetalingsordninger afskaffes. Samtidig indsættes bemyndigelser til de relevante ministre til at fastsætte nærmere regler for opkrævningen. Disse bemyndigelser vil bli-